

СТАН ЦЕНТРАЛІЗОВАНОГО ГОСПОДАРСЬКО-ПИТНОГО ВОДОПОСТАЧАННЯ НАСЕЛЕНИХ МІСЦЬ ЛУГАНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

*Акберов А.Е., Вітрищак С.В., Саніна О.В., Січанова О.В., Юркевич В.М.
ДЗ «Луганський державний медичний університет», кафедра гігієни, екології*

По даним Всесірної організації охорони здоров'я та Організації Об'єднаних Націй на теперішній час 1,1 млрд. населення Землі не мають доступу до якісної питної води. Інфекційні хвороби, обумовлені водним фактором, становлять порядку 80,0% інфекційних захворювань у світі. Питна вода, що не відповідає санітарно-гігієнічним вимогам, несе загрозу масових захворювань населення (особливо дітей), підвищеної смертності, загострює соціально-економічну ситуацію в країнах.

Проблема організації якісного водопостачання населення залишається актуальною і для нашої країни.

Основним джерелом централізованого господарсько-питного водопостачання Луганської області є 469 водопроводів, що забирають воду з підземних джерел. Вони забезпечують до 80,0% потреб господарсько-питного водопостачання області. З поверхневих джерел забирають воду 3 водопроводи: з р.Сіверський Донець, з Янівського і Єлізаветинського водоймищ, що забезпечують до 20,0% водних потреб населення.

Висока концентрація промисловості і велике антропогенне навантаження в зоні підземних водозаборів викликає їхнє інтенсивне забруднення. В результаті спостерігається постійне погіршення якості води підземних джерел за окремими санітарно-хімічними показниками, підвищення загальної мінералізації та жорсткості і, як наслідок, зниження запасів води, що придатна для господарсько-питного водопостачання.

Іншою проблемою, яка погіршує якість питної води з епідемічних показників та потребує найбільш скорішого вирішення назрілих проблем є подача води за графіками або повне припинення її подачі протягом доби і більше. Особливо це характерно для південних регіонів області (Свердловськ, Антрацит, Красний Луч, Ровеньки та ін.), що знаходяться від основних джерел водопостачання на десятки кілометрів.

У результаті цього в населених пунктах області відсутні умови для дотримання санітарно-протиепідемічного режиму на об'єктах підвищеного епідемічного ризику: дитячих і підліткових установах, харчових об'єктах, лікарняно-профілактичних закладах, знижується рівень особистої гігієни населення і санітарно-побутового режиму в житлових будинках, особливо підвищеної поверховості.

Через відсутність води населення змушене використовувати випадкові джерела, вода яких не відповідає санітарним нормам. У зв'язку з недостатньою кількістю води порушується технологічний процес роботи каналізаційних систем і очисних споруд, що приводить до аварійних ситуацій. Для ліквідації аварій та відновлення роботи водопровідних мереж необхідно використовувати весь комплекс заходів по попередженню забруднення питної води, що потребує значних матеріальних та фінансових затрат.